

LUẬT MA HA TĂNG KỲ

QUYỂN 7

Phần 1: GIỚI PHÁP CỦA TỖ KHEO

Đoạn 2: NÓI VỀ 13 PHÁP TĂNG TÀN (Tiếp Theo)

9. GIỚI XUYÊN TẠC ĐỂ HỦY BÁNG

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, như trên đã nói. Bấy giờ, Tôn giả Đà-phiêu-ma-la-tử được chúng Tăng đề cử trông coi chín việc mà trên đã đề cập. Thế rồi, nhóm sáu Tỳ-kheo nhận phòng xấu, thức ăn kém, nên tâm thường sầu khổ, bèn suy nghĩ: “Nếu Trưởng lão Đà-phiêu-ma-la-tử mà còn sống phạm hạnh lâu dài thì chúng ta còn chịu khổ nào. Nhưng Thế Tôn đã chế giới không cho phép vu khống người khác phạm tội Ba-la-di một cách vô căn cứ. Nay ta phải tìm chứng cứ của tội lỗi”. Nghĩ như thế rồi, họ bèn theo sát Tôn giả Đà-phiêu-ma-la-tử, trong những lúc đi, đứng, nằm, ngồi, đều theo sát hai bên. Hằng tháng vào các ngày mồng tám, mười bốn và mười lăm các Tỳ-kheo-ni đến lễ Phật, khi ấy, Tôn giả Đà-phiêu-ma-la-tử đang ngồi đối diện cách Phật không xa, nên các Tỳ-kheo-ni đến đánh lễ chân Phật rồi, bèn đến đánh lễ Tôn giả Đà-phiêu-ma-la-tử. Bấy giờ, có một Tỳ-kheo-ni trong khi đánh lễ bị gió thổi làm tung góc y của cô vướng trên đầu gối của Tôn giả, Tôn giả liền dùng tay đỡ lên.

Thế rồi, nhóm sáu Tỳ-kheo bèn nói: “Trưởng lão Đà-phiêu, ông phạm tội Ba-la-di”.

Đà-phiêu nói: “Tôi không có việc ấy”.

Nhóm sáu Tỳ-kheo lại nói: “Việc ấy tôi đã thấy, còn nghi ngờ gì nữa, có ai ăn trộm mà lại nói mình là kẻ ăn trộm bao giờ”.

Rồi họ đem việc ấy nói tại chỗ vắng, chỗ nhiều người và chỗ chúng Tăng. Bấy giờ, Đà-phiêu bèn đem nhân duyên ấy bạch đầy đủ lên Thế Tôn. Phật bảo đi gọi nhóm sáu Tỳ-kheo đến. Thấy liền đi gọi đến.

Phật liền hỏi nhóm sáu Tỳ-kheo: “Có thật các ông vu khống Đà-phiêu-ma-la-tử phạm tội Ba-la-di một cách vô căn cứ chẳng?”

Đáp: “Không phải vậy, bạch Thế Tôn! Có chứng cứ thật”.

Phật nói: “Có chứng cứ gì?”. Nhóm sáu Tỳ-kheo liền bạch với Phật: “Bạch Thế Tôn! Gặp ngày trai kỳ, các Tỳ-kheo-ni đến đánh lễ Thế Tôn rồi họ sang đánh lễ Đà-phiêu. Khi ấy, gió thổi làm tung chéo y của Tỳ-kheo-ni lên đầu gối của Đà-phiêu. Đà-phiêu bèn dùng tay nắm y của cô ấy, đó là chứng cứ”.

Phật nói: “Này kẻ ngu si, đó chẳng phải là bằng chứng phạm tội Ba-la-di. Đó chỉ là một việc nhỏ thuộc phạm vi khác”. Thế rồi, Phật khiển trách nhóm sáu Tỳ-kheo: “Các ông không từng nghe Ta dùng nhiều nhân duyên ca ngợi việc đem thân, khẩu, ý, từ ái, kính trọng những người tu phạm hạnh hay sao? Nay vì sao đối với một Tỳ-kheo thanh tịnh vô tội, mà các ông lại muốn phá sự thanh tịnh của họ, rồi đem một việc nhỏ thuộc phạm vi khác chẳng phải Ba-la-di của Tỳ-kheo mà vu cáo họ phạm tội Ba-la-di? Đó là việc phi pháp, phi luật, trái lời Ta dạy, không thể dùng việc ấy để nuôi lớn pháp thiện được”.

Đoạn, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, rồi vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng nghe lại:

- Nếu Tỳ-kheo vì sân hận, không vui, đem một việc nhỏ thuộc phạm vi khác chẳng phải Ba-la-di của Tỳ-kheo mà vu cáo họ phạm tội Ba-la-di để phá hoại sự phạm hạnh của họ; rồi sau đó, hoặc bị tra hỏi, hoặc không ai tra hỏi mà tự nói: “Chỉ vì sân hận nên tôi đem một việc thuộc phạm vi khác mà vu cáo”, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

GIẢI THÍCH:

Tỳ-kheo sân hận không vui: Như trên đã nói.

Thuộc phạm vi khác: Trừ bốn Ba-la-di, từ mười ba giới Tăng-già-bà-thi-sa trở đi là thuộc phạm vi khác.

Những việc nhỏ: Chúng học pháp và các oai nghi.

Chẳng phải Ba-la-di của Tỳ-kheo mà vu khống là phạm Ba-la-di: Việc đó không thuộc Ba-la-di, mà vu khống rằng phạm các giới trong bốn Ba-la-di.

Muốn phá phạm hạnh của người ấy: Muốn làm cho người ấy không phải là Tỳ-kheo, không phải là Sa-môn, không phải là con dòng họ Thích. Muốn họ làm Sa-di, làm người thế tục, làm người giữ vườn, làm kẻ ngoại đạo.

- Sau đó, hoặc bị tra hỏi, hoặc không bị tra hỏi.

Tra hỏi: Như hỏi: “Ông thấy việc gì? Việc đâm chăng? Việc trộm cắp chăng? Cố ý giết người chăng? Không thật được pháp thượng nhân mà tự xưng được pháp thượng nhân chăng? Thấy tại chỗ nào?”. Đó gọi là tra hỏi. Nếu không hỏi như vậy thì gọi là không tra hỏi.

Nếu vì sân hận đối với một Tỳ-kheo thanh tịnh vô tội mà đem một việc nhỏ thuộc phạm vi khác vụ khống họ phạm tội Ba-la-di, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

(Phần còn lại như trên đã nói rõ) Thế nên nói:

- Nếu Tỳ-kheo vì sân hận không vui mà đem một việc thuộc phạm vi khác, cho đến “vì sân hận mà nói”, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

(Hết giới Tăng tàn thứ chín)